कन्दर्पज्वरसंज्वराकुलतनोराश्चर्यमस्याश्चिरं ।
चेतश्चन्दनचन्द्रमःकमलिनीचिन्तासु संताम्यति ।
किंतु क्षान्तिवशेन शीतलतनुं त्वामेकमेव प्रियं ।
ध्यायन्ती रहसि स्थिता कथमपि क्षीणा क्षणं प्राणिति ॥ २१ ॥
क्षणमपि विरहः पुरा न सेहे ।
नयननिमीलनखिन्नया यया ते ।
प्रवशिति कथमसौ रसालशाखां ।
चिरविरहेण विलोक्य पुष्पितामां ॥ २२ ॥
वृष्टिव्याकुलगोकुलावनवशादुद्धृत्य गोवर्धनं ।
बिभ्रद्वल्लववल्लभाभिरधिकानन्दाच्चिरं चुम्बितः ।
दर्पेणेव तदर्पिताधरतटीसिन्दूरमुद्राङ्कितो ।
बाहुर्गोपतनोस्तनोतु भवतां श्रेयांसि कंसद्विषः ॥ २३ ॥

इति श्रीगीतगोविन्दे स्निग्धमधुसूदनो नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

अहमिह निवसामि याहि राधां ।
अनुनय मद्वचनेन चानयेथाः ।
इति मधुरिपुणा सखी नियुक्ता ।
स्वयमिदमेत्य पुनर्जगाद राधां ॥ १ ॥